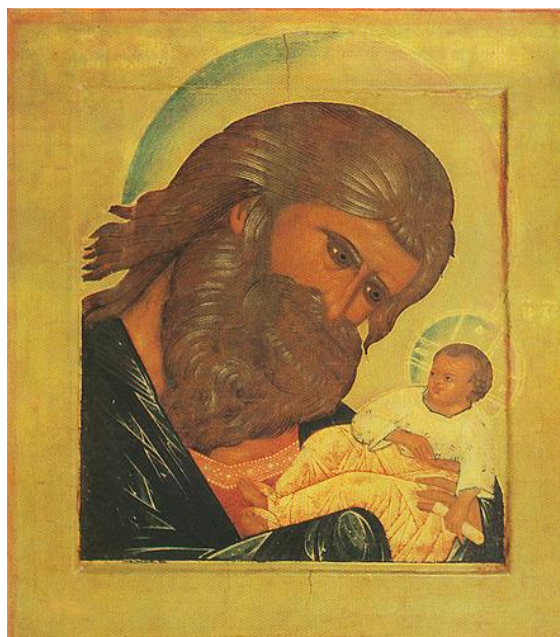

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**15-та Неділя по
П'ятидесятниці:
Навернімося до Любові!**

**Fifteenth Sunday after
Pentecost:
Convert to Love!**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«[К]отра заповідь найбільша в Законі?» Таке питання поставили Ісусові в сьогоднішній Євангелії (Матвія 22:35-46). Господь відразу відповів, що це – любити. Любити Бога і свого ближнього. У цьому й любов до ближнього, котрий справді найближчий нам. А це хто такий? Звичайно! Це ж МИ САМІ! Бо ж якщо людина не може любити сама себе то й не зможе вона любити НІКОГО ІНШОГО.

Але що це таке любити? Не важко сказати комусь, що ми любимо. Люди часто кажуть подібно. Твердять, що люблять Бога. Або кажуть, що люблять свою дружину,

"What is the greatest commandment in the law?" Such was the question Jesus was asked in today's Gospel reading (Matthew 22:35-46). Jesus answered immediately that it was to love - to love God and to love one's neighbour. This included loving one's most immediate or closest neighbour. Who would that be? Of course! It is YOURSELF! For if one can not love oneself then one can not love ANYONE ELSE.

But what does it mean to love? It is an easy thing to say that we love. People do it all the time. They say they love God. They say they love their wives or husbands, their

чи мужа, чи дітей, чи батьків, чи друзів. Але що виявляють їхні **діла**? Це правда, що всі добрі діла мають свій початок у думках, які потім виявляються й словами. Але діла промовляють на багато **голосніше** чим слова.

А **що саме кажуть** наші діла? Чи дійсно виявляють вони дбайливість – чи мабуть частіше **байдужність**? Протилежність любові – *не* ненависть. Коли ми настільки сердиті на когось, що наші почуття кажуть нам, що ми їх ненавидимо, то ми все ж таки цим показуємо, що вони мають значення в нашому житті. Вони у нас викликають гнів.

А гнів все ж таки має свою й користь – хоч і може також бути дуже руйнівним, якщо ми діємо під спонукою такого почуття, чи якщо ми затримуємо його в собі. Але коли ми на когось чи на щось сердимось, це дає нам знати, що щось - не в порядку поміж нами. І тоді ми можемо намагатися налагодити справи. Ми можемо молитися. Ми можемо перемінити своє ставлення. Ми можемо намагатися краще спілкуватися з другими – ми можемо намагатися бути більш чутливими до своїх потреб та потреб і інших. І так можемо ми виправляти наші взаємовідносини. Гнів може довести до ненависті - або може довести до кращої, сильнішої любові. Навіть ненависть може привести нас назад до любові, якщо її провіримо і над нею попрацюємо.

Але коли ми вирішили, що хтось зовсім не важливий для нас – коли ми вирішили бути байдужими до нього чи до неї, то ми цим же рішили на **вирок смерті**. Ні, ми буквально не вбиваємо цю людину –

children or their parents or their friends. But what do their **actions** say? It is true that all good actions start in the thoughts which are then usually expressed in words. But actions speak much **louder** than words.

What **do** our actions say? Do they show caring - or do they more often show **indifference**? The opposite of love is *not* really hate. When we are so angry at someone that we feel we hate them we are at least showing that they matter in our lives. They mean something. They make us angry.

Anger is a useful emotion - although it can be very destructive if we act on it or keep holding on to it. But when we are angry at someone or something this gives us a message that something is wrong between us. We can then try to correct it. We can pray, we can try to change our attitude, we can try to communicate more effectively - we can try to be more sensitive to our needs and the needs of others. Thus we can improve our relationships. Anger can lead to hate or it can lead to a better, stronger love. Even hate can bring us back to love - if we examine it and work on transforming it.

But when we have decided that someone does not matter to us at all - when we have decided to be indifferent, then we have decided on **death**. Oh, we don't literally kill the person - we just decide to kill him or her in our lives. We say that they don't matter any more. What can you do with that!? Imagine saying that about someone you were supposed to care about? Imagine saying that about God. Imagine

ми просто вирішуємо вбити його чи її в нашому житті. Ми кажемо, що вони більше не мають жодного значення для нас. А що ж можна робити з таким ставленням!? Уявіть, що ви кажете таке про когось, про якого ви мусіли б дбати? Уявіть, що ви кажете щось подібне про Бога. Уявіть, що ви кажете щось подібне про самого себе. Насправді люди **так і кажуть таке** – не завжди словами, але в тому ж таки, як вони думають та діють. Без чинної любові в наших серцях та умах - ми вмираємо! Бог сказав Адамові й Єві, що коли вони згрішать, то це принесе їм смерть. Так і стається, коли люди перестають любити. Вони стають ходячими трупами.

Господь наш Ісус Христос прийшов на землю, щоб нам показати, що Бог ніколи не перестав любити **нас**. Він прийшов показати нам Своїми словами й ділами, що люди - безмежно цінні для Бога. Він нікому не завдавав болю – за винятком *лікуючого болю*, коли Він усвідомлював їх про те, наскільки вони загублені, коли в їхніх серцях немає любові. Він дозволив людям завдати Йому болю, щоб могли вони побачити до яких діл доводить відсутність любові у них. І Він воскрес із мертвих, щоб довести, що любов – завжди *переможна*, а ніколи не переможена.

Ми можемо побачити крихітку цієї любові в цій чудовій Іконі, в якій Св. Симеон Богоприїмець дивиться з подивом на Дитячко-Христа, Який дивиться і на нього. Що за диво! Той, через Кого повсталала вселенна і все, що в ній (і Ким вона й тримається й розвивається) прийшов до нас, як Дитячко! Симеон тримає Його, а потім повертається

saying that about yourself. Actually people **do** say these things - not always in so many words but by the way they think and act. Without love working in our hearts and in our minds we become dead. God told Adam and Eve that when they sinned it would bring them death. That is what happens when people stop loving. They become the walking dead.

Our Lord Jesus Christ came to earth to show us that God has never stopped loving **us**. He came here to show by His words and His actions that human beings are infinitely precious to God. He did not hurt anyone - except with the *healing* pain of making them aware of how lost they were without love in their hearts. He let people hurt Him so that they could see what the lack of love could make them do. And He rose from the dead to show that love is always *victorious* – and never defeated.

We can get a glimpse of this love in this marvelous Icon in which St. Simeon the God-Receiver gazes in wonder at the Christ-Child Who is gazing back at him. What a magnificent surprise: He through Whom the universe and all that is was created (and is being upheld and unfolded) has come to us as a Child! Simeon holds him and returns to his home exclaiming: "Lord, now You let Your servant depart in peace..."

Brothers and sisters, it is not too late to begin again to learn how to love. Let us start by opening our hearts to God. Let's admit to Him that we have not been loving Him and that we have not been letting Him love us. Let's tell ourselves that we have not

до свого дому промовляючи: «Нині відпускаєш раба Свого, Владико, заспокоєним...»

Брати й сестри! Не пізно нам зараз розпочати знову вивчати те, як любити. Розпочнімо тим, щоб свої серця відчинити для Бога.

Признаймося, що ми насправді не любили Його і не давали Його Любові дійти до нас. Признаймося, що ми не діяли в любові ні до себе самих, ні до інших. Скажімо іншим, що вони мають значення для нас. І проявляймо це не лише словами. Виявляймо любов одне до одного **своїми ділами**. Від цього дня й назавжди нехай буде любов нашою метою і нашим провідником. А Бог допоможе в цьому.

been loving to ourselves or to others. Let's tell others that they matter. Let's do it not only by words. Let's **do** things for each other. Let us, from this day forward, make love our aim and love our guide. And God will help us.